Lieta Nr.142038910
1-0298-11/7

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2011.gada 8.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Juškeviča,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai *G.P.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāvei *L.D.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *G.P.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 19.janvāra lēmuma Nr.258 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PD057285) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors 2009.gada 29.novembrī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņēma lēmumu Nr.050/PD057285 (turpmāk – Protokollēmums) par to, ka *G.P.* 2009.gada 29.novembrī plkst.16:23, Rīgā, diennakts tumšajā laikā, vadīja transportlīdzekli BMW, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Biķernieku ielu no Ulbrokas ielas puses Lielvārdes ielas virzienā bez iedegtām noteiktām ārējām apgaismes ierīcēm. Automašīnai dega gabarītlukturi un miglas lukturi. Vadītājs atstāja vadītāja vietu bez uzaicinājuma.

Protokollēmumā secināts, ka *G.P.* pārkāpa Ministru kabineta 2004.gada 24.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 39.8. un 175.1.punkta prasības, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{17}panta otrajā daļā un LAPK 149.^{4}panta astotajā daļā. Ar Protokollēmumu *G.P.* uzlikts naudas sods Ls 30 apmērā.

[2] Izskatot *G.P.* sūdzību, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietniece ar 2010.gada 19.janvāra lēmumu Nr.258 (turpmāk – Lēmums) Protokollēmumu atstāja negrozītu.

Lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[2.1] Iestāde norāda, ka, braucot diennakts tumšajā laikā transportlīdzeklim obligāti ir jābūt ieslēgtiem tuvās gaismas lukturiem, līdz ar to *G.P.* nevar aizbildināties ar to, ka transportlīdzeklim apgaismes ierīces tika ieslēgtas automātiskā režīmā.

[2.2] Izvērtējot *G.P.* paskaidrojumu, ka viņš atstāja transportlīdzekļa vadītāja vietu bez policijas darbinieka uzaicinājuma, jo pēc paskaidrojuma uzrakstīšanas neviens nenāca tam pakaļ, iestāde atzina, ka minētie apstākļi nav pamats *G.P.* atbrīvošanai no administratīvās atbildības.

[3] 2010.gada 22.februārī Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā saņemts *G.P.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[3.1] Pieteicējs paskaidro, ka transportlīdzekļa BMW tehniskās iespējas, pamatojoties

uz rūpnīcā uzstādītu tehnoloģiju, automātiski, ar iebūvētiem gaismas sensoriem nosakot diennakts tumšā laika iestāšanos, ieslēdz tuvās gaismas, līdz tam lietojot gabarītapgaismojumu un miglas lukturus.

[3.2] Pieteicēja transportlīdzeklis tika apturēts, policijas transportlīdzeklim atrodoties pieteicēja vadītās automašīnas aizmugurē. Tas nozīmē, ka novērojuma izdarīšanas brīdī policijas inspektors, atrodoties tādā pašā kustības virzienā kā pieteicēja transportlīdzeklis, varēja kļūdīties. Turklāt jāņem vērā, ka policijas darbinieks *A.K.* papildus dienesta ziņojumā atzīst, ka, veicot apskati no pieteicēja vadītās automašīnas priekšas, tuvās gaismas dega.

Minētajā papildus dienesta ziņojumā *A.K.* paskaidro, ka pieteicējs ieslēdza tuvās gaismas pēc policijas darbinieka norādījuma apstādināt automašīnu, taču atrodoties aizmugurē, ne fiziski, ne tehnoloģiski nebija iespējams noteikt, ka pieteicējs ir veicis kādas darbības ar tuvajām gaismām.

[3.3] Policijas darbinieka uzskats, ka pārkāpuma fiksēšanas brīdī ir iestājies diennakts tumšais laiks, nav balstīts uz objektīviem un oficiāliem novērojumiem.

[3.4] Tā kā pieteicējs uzskatīja, ka nav pamata viņa administratīvai sodīšanai, viņš savā automašīnā uzrakstīja paskaidrojumu uz policijas inspektora izsniegtās veidlapas, kuru pēc tam personīgi aiznesa līdz policijas transportlīdzeklim.

[4] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde (turpmāk arī - atbildētāja) tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumā ietverto prasījumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu uzturēja un sniedza paskaidrojumu, balstoties uz tajā minētajiem apsvērumiem.

Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina un, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem, lūdza to noraidīt.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, novērtējusi administratīvā procesa dalībnieku izvirzīto argumentu pamatotību kopsakarā ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[7] Pieteicējs ir saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta astoto daļu un LAPK 149.^{17}panta otro daļu. Par konstatētajiem pārkāpumiem pieteicējam, ievērojot LAPK 35.panta otrās daļas nosacījumus (ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu), tika uzlikts naudas sods Ls 30 apmērā.

[8] CSN 175.1.punkts noteic, ka, braucot diennakts tumšajā laikā, mehāniskajiem transportlīdzekļiem jābūt iedegtiem tuvās vai tālās gaismas lukturiem, kā arī gabarītlukturiem un numura zīmes apgaismojumam. Savukārt LAPK 149.^{17}panta otrā daļa noteic, ka par braukšanu bez iedegtām noteiktām ārējās apgaismes ierīcēm diennakts tumšajā laikā vai nepietiekamas redzamības apstākļos transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu trīsdesmit latu apmērā.

Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{17}panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, ir jākonstatē, ka transportlīdzeklim, braucot tumšajā diennakts laikā, nav bijuši iedegti attiecīgi tuvās vai tālās gaismas lukturi.

CSN 39.8.apakšpunkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam aizliegts bez uzaicinājuma atstāt transportlīdzekļa vadītāja vietu, ja transportlīdzeklis apturēts pēc policijas darbinieka pieprasījuma. Savukārt LAPK 149.^{4}panta astotā daļa noteic, ka par transportlīdzekļa vadītāja vai pasažiera vietas atstāšanu bez uzaicinājuma, ja transportlīdzeklis

apturēts pēc policijas darbinieka pieprasījuma, — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecu latu apmērā.

Tātad, lai transportlīdzekļa vadītāju sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar šo tiesību normu, nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzekļa vadītājs bez uzaicinājuma atstājis transportlīdzekļa vadītāja vietu.

[9] Pārkāpuma objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu, kā arī apstākļus, kas ļauj personu administratīvi nesodīt, konstatē, izvērtējot lietā esošos pierādījumus.

Tiesa lietā konstatē turpmāk norādītos pierādījumus.

[9.1] 2009.gada 29.novembrī sastādīts Protokollēmums par to, ka pieteicējs 2009.gada 29.novembrī plkst.16:23, Rīgā, diennakts tumšajā laikā, vadīja transportlīdzekli BMW, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Biķernieku ielu no Ulbrokas ielas puses Lielvārdes ielas virzienā bez iedegtām noteiktām ārējām apgaismes ierīcēm, kā arī atstāja vadītāja vietu bez uzaicinājuma. Protokollēmumu pieteicējs parakstīja un tajā norādīja: „Protokolam nepiekrītu" *(lietas 19.lapa).*

[9.2] Protokollēmumam klāt tika pievienots pieteicēja paskaidrojums, kurā norādīts, ka 2009.gada 29.novembrī plkst.16:20 pieteicējs brauca ar transportlīdzekli BMW 740, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Biķernieku ielu no veikala „SKY" vairāku transportlīdzekļu plūsmā ar ātrumu 60 km/h. Pieteicējs pabrauca garām braucošam policijas transportlīdzeklim, kura ekipāža pēc neilga laika apturēja viņa vadīto transportlīdzekli. Policijas darbinieki veica alkotestu, kurš bija negatīvs. Pēc tam policijas amatpersonas norādīja, ka viņa vadītajam transportlīdzeklim nav ieslēgti tuvās gaismas lukturi. Apskatoties vēlreiz, amatpersonas konstatēja, ka lukturi deg. Viens policijas darbinieks paziņoja, ka viņam likās, ka lukturi nedega. Pieteicējs palūdza uzrādīt viņam video ierakstu, bet policijas darbinieks atbildēja, ka varbūt tas tika, varbūt netika veikts *(lietas 21.lapa).*

[9.3] Jaunākais inspektors *A.K.* dienesta ziņojumā norāda, ka 2009.gada 29.novembrī plkst.16:23, Rīgā, Biķernieku ielā, tika pamanīts transportlīdzeklis BMW, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, kuram diennakts tumšajā laikā dega gabarītlukturi un miglas lukturi. Apturot minēto transportlīdzekli, jaunākais inspektors stādījās priekšā un palūdza uzrādīt nepieciešamos dokumentus, kā arī izskaidroja pieteicējam, ka diennakts tumšajā laikā aizliegts braukt ar šādiem lukturiem un ka obligāti ir jābūt iedegtiem tuvās gaismas lukturiem. Vadītājs uzreiz ieslēdza tuvās gaismas lukturus. Jaunākais inspektors paskaidroja, ka tiks sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un devās uz dienesta transportlīdzekli. Pieteicējs bez uzaicinājuma izkāpa no sava transportlīdzekļa, pienāca pie dienesta transportlīdzekļa un sāka stāstīt, ka ir advente un vai nevar brīdināt. Policijas darbinieks paskaidroja, ka likums neparedz par konkrēto pārkāpumu izteikt brīdinājumu, ko dzirdot vadītājs kļuva agresīvs *(lietas 22.lapa).*

2010.gada 13.janvāra papildus dienesta ziņojumā jaunākais inspektors *A.K.* norāda, ka pieteicēja automašīna BMW, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, brauca pa Biķernieku ielu aiz policijas darbinieku automašīnas. Redzot, ka BMW vadītājs nav iededzis noteiktās apgaismes ierīces, *A.K.* pārkārtojās maksimāli tuvu ceļa labajai malai, palaida automašīnu BMW garām un apturēja to. Vadītājs, pamanot, ka viņu lūdz apstāties, ieslēdza tuvās gaismas *(lietas 23.lapa).*

[10] Tiesa secina, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2009.gada 29.novembrī plkst.16:23, vadīja transportlīdzekli BMW Rīgā, pa Biķernieku ielu no Ulbrokas ielas puses Lielvārdes ielas virzienā bez iedegtām tuvajām vai tālajām gaismām, tās ieslēdzās automātiski pieteicēja apturēšanas brīdī. Lietā strīds ir par to, vai 2009.gada 29.novembris plkst.16.23 ir diennakts tumšais laiks, kā arī par to, vai pieteicējs ir sodāms, ja transportlīdzeklim dega citi apgaismes lukturi un tuvās gaismas iedegšanās uzstādīta automātiskajā režīmā.

Tādējādi tiesa secīgi noskaidros, pirmkārt, vai 2009.gada 29.novembris plkst.16.23 ir diennakts tumšais laiks, otrkārt, vai atbildētāja pareizi tulkoja tiesību normas un vai pamatoti par konkrēto pārkāpumu sodīja pieteicēju ar naudas sodu Ls 30.

[11] Ceļu satiksmes likuma 1.panta 9.punkts noteic, ka diennakts tumšais laiks ir laiks no vakara krēslas iestāšanās līdz rīta krēslas izzušanai. Identisks diennakts tumšā laika jēdziena skaidrojums ietverts arī Ceļu satiksmes noteikumu 1.13.apakšpunktā.

Krēsla ir gaismas parādība atmosfērā, kas rodas atmosfēras augšējos slāņos izkliedētajai Saules gaismai apgaismojot arī tieši neapspīdētos zemeslodes apgabalus *(http://www.liis.lv)*, līdz ar to secināms, ka krēsla iestājas līdz ar saules rietu.

Tiesa konstatē, ka 2009.gada 29.novembrī Saule rietēja plkst.15.54 (*sk. astronomisko kalkulatoru: http://www.sunrisesunset.com/calendar.asp*), tātad Protokollēmumā norādītajā datumā laiks plkst.16.23 ir diennakts tumšais laiks.

Attiecībā uz pieteicēja tiesas sēdē norādīto, ka šā gada 16.novembrī plkst.16.30 bija gaišs, tiesa norāda, ka šā gada 29.novembrī plkst.16.30 bija tumšs, proti, līdz ziemas saulgriežiem ar katru dienu Saule riet aizvien agrāk. Tā kā 2009.gada 29.novembrī Saule rietēja plkst.15.54 un arī Protokollēmumā konstatēts, ka bija diennakts tumšais laiks, tiesai nav pamata apšaubīt, ka pārkāpuma brīdī bija tumšs.

Pieteicējs tiesas sēdē paskaidroja, ka transportlīdzekļa apgaismes sistēma bija uzstādīta automātiskajā režīmā un pieteicēja transportlīdzeklim bija ieslēgti četri priekšējie gabarītlukturi un divi miglas lukturi, bet apturēšanas brīdī ieslēdzās arī tuvās gaismas. Minētie pieteicēja paskaidrojumi sakrīt arī ar Protokollēmumā un policijas inspektoru dienesta ziņojumos norādīto, ka pieteicēja transportlīdzeklim Protokollēmumā norādītajā datumā pirms plkst.16.23 nebija ieslēgtas tuvās gaismas.

CSN 175.1.punktā ir sniegts izsmeļošs to ārējās apgaismes ierīču uzskaitījums, kurām jābūt iedegtām, transportlīdzeklim braucot diennakts tumšajā laikā, proti: 1) tuvās vai tālās gaismas lukturiem; 2) gabarītlukturiem; 3) numura zīmes apgaismojumam.

Ja kāda no minētajām ārējās apgaismes ierīcēm nav iedegta, iestājas LAPK 149.^{17}panta otrajā daļā noteiktās tiesiskās sekas. Likumdevējs tiesību normās nav paredzējis, ka diennakts tumšajā laikā tuvās vai tālās gaismas lukturu vietā varētu tikt iedegti tikai gabarītlukturi un miglas lukturi. Tādējādi pieteicēja rīcībā ir saskatāmi visi LAPK 149.^{17}panta otrajā daļā minētā pārkāpuma objektīvās puses elementi.

Konkrētajā gadījumā, izmantojot transportlīdzekli tumšajā diennakts laikā, pieteicēja pienākums bija piedalīties ceļu satiksmē ar transportlīdzekli, kuram iedegti tuvās vai tālās gaismas lukturi, kā arī gabarītlukturi un numura zīmes apgaismojums. Lai nodrošinātu minētā pienākuma izpildi, pieteicējam vajadzēja pārliecināties, vai transportlīdzeklim deg visas nepieciešamās ārējā apgaismojuma ierīces. No lietas materiāliem secināms, ka pieteicējs to nav izdarījis, jo paļāvies uz transportlīdzekļa automātisko tehnisko aprīkojumu. Tiesa atzīst, ka pieteicējam vajadzēja un viņš varēja paredzēt to, ka kādu iemeslu dēļ transportlīdzeklī uzstādītā sistēma kļūdaini nosaka diennakts tumšā laika iestāšanos. Līdz ar to pieteicēja rīcībā konstatējama viena no administratīvā pārkāpuma vainas formām – neuzmanība.

[12] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīds par to, ka pieteicējs neievēroja CSN 39.8.apakšpunktu, kas noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam aizliegts bez uzaicinājuma atstāt transportlīdzekļa vadītāja vietu, ja transportlīdzeklis apturēts pēc policijas darbinieka pieprasījuma.

Pieteicējs uzskata, ka nav sodāms par minēto pārkāpumu, jo uzreiz pēc paskaidrojuma uzrakstīšanas, pieteicējs deva zīmi policijas inspektoriem – vicinot uzrakstīto paskaidrojumu un spiežot bremžu signālus. Pēc aptuveni divdesmit vai trīsdesmit minūtēm pieteicējs izkāpa no sava transportlīdzekļa un devās pie policijas inspektoriem. Savukārt policijas inspektors dienesta ziņojumā norāda, ka, izskaidrojis pieteicējam pārkāpuma būtību, tad devies uz dienesta transportlīdzekli, bet vadītājs bez uzaicinājuma izkāpa no sava transportlīdzekļa un

lūdzis izteikt tikai brīdinājumu, kad policijas inspektors paskaidroja, ka norma neparedz brīdinājumu, *G.P.* kļuvis agresīvs un dauzījis pa policijas transportlīdzekļa logiem.

Tiesa secina, ka pieteicēja paskaidrojumi nesakrīt ar policijas inspektora paskaidrojumiem par notikušā apstākļiem, proti, kurā mirklī pieteicējs bez uzaicinājuma atstāja transportlīdzekļa vadītāja vietu. Tomēr minētajam konkrētajā gadījumā nav izšķirošas nozīmes, jo, pat atzīstot pieteicēja paskaidrojumus par ticamiem, tiesa nekonstatē apstākļus, kas attaisnotu pieteicēja izdarīto pārkāpumu. Tiesa, pārbaudot Protokollēmumu konstatē, ka pieteicēja pārkāpums fiksēts 2009.gada 29.novembrī plkst.16.23, Protokollēmums sastādīts plkst.16.26. *G.P.* paskaidrojumu parakstījis plkst.16.45, bet policijas inspektors to pieņēmis plkst.16.56. Tādējādi secināms, ka pieteicējs, uzrakstot protokolu, gaidījis 11 minūtes, tad atstājis transportlīdzekļa vadītāja vietu. Tiesas ieskatā 11 minūtes ir atzīstams par samērīgu laiku, kas transportlīdzekļa vadītājam bija jāuzgaida.

[13] Ņemot vērā šā sprieduma 8.-12.punktā konstatēto un secināto, tiesa atzīst, ka iestāde pamatoti pieteicēja rīcībā konstatējusi administratīvo pārkāpumu sastāvu.

Tāpat tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā nav konstatējami galējās nepieciešamības vai nepieciešamās aizstāvēšanas apstākļi, lietā esošie pierādījumi neliecina arī par iespējamu pieteicēja nepieskaitāmību. Līdz ar to tiesa secina, ka konkrētajā gadījumā nav pastāvējuši apstākļi, kas saskaņā ar LAPK liedz personu saukt pie administratīvās atbildības.

Ņemot vērā to, ka pieteicējs jau policijas darbiniekiem lūdza aprobežoties ar brīdinājumu, ir vērtējams jautājums, vai pieteicēja norādītie apstākļi ir pietiekams iemesls, lai konkrēto pārkāpumu atzītu par maznozīmīgu un šā iemesla dēļ pieteicēju atbrīvotu no administratīvās atbildības.

[14] LAPK 21.panta otrā daļa noteic, ka ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Izvērtējot lietas apstākļus, tiesa uzskata, ka nav pamata atbrīvot pieteicēju no administratīvās atbildības. Ja satiksmes dalībnieks neievēro CSN prasības un diennakts tumšajā laikā brauc bez ieslēgtām tuvajām gaismām, tiek radīti draudi ceļu satiksmei. Tiesa norāda, ka tieši rudens un ziemas mēnešos, kad laiks ir krēslains un miglains, notiek visvairāk ceļu satiksmes negadījumu. Iedegti tuvās gaismas lukturi nodrošina iespēju laikus pamanīt tuvojošos transportlīdzekli gan gājējiem, gan citiem autovadītājiem. Konkrētajā gadījumā pieteicējs bez iedegtiem tuvās gaismas lukturiem brauca diennakts tumšajā laikā plkst.16.23 pa Biķernieku ielu, kur ir intensīva satiksme un tai skaitā ar luksoforiem neregulētas gājēju pārejas.

Tiesa lietā nekonstatē tādus ārkārtēja rakstura apstākļus, kas salīdzinoši attaisnotu pieteicēja izdarīto pārkāpumu, līdz ar to tiesa uzskata, ka pieteicējam piemērotais sods ir samērīgs un atbilst LAPK 22.pantā noteiktajam soda mērķim.

[15] Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Savukārt LAPK 35.panta otrajā daļā noteikts, ka, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, par kuriem lietas vienlaicīgi izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu.

Par konstatētajiem pārkāpumiem pieteicējam, ievērojot LAPK 35.panta otrās daļas nosacījumus (ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tika uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu), tika uzlikts naudas sods Ls 30 apmērā.

Tā kā cits soda mērs par minētajiem pārkāpumiem nav paredzēts, iestādei nav izvēles tiesību nepiemērot naudas sodu vadītājam trīsdesmit latu apmērā – smagākās sankcijas ietvaros. Līdz ar to piemērotais sods ir pamatots un atbilst izdarīto pārkāpumu smagumam.

[16] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un tiesisks, bet pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 246.–251. un 289.–291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 19.janvāra lēmumu Nr.258 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PD057285), bet *G.P.* pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese A.Juškeviča